

ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(37) ਇੱਥੇ ਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ? 'ਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਉਕਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਾਭ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(38) ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(39) ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ।

(40) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

THB ਚਲਾਪਤੀ ਜੇ

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1998 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 1632

23 ਜੁਲਾਈ, 1998

ਰੈਟਲ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਐਕਟ, 1855—ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 — ਕਲਾ 82 - ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਤੀ ਦੀ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਲਈ—ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ—ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ — ਸੀਮਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਘਾਤਕ ਹਾਦਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਗਲਤ ਕੰਮ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ I tal ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਤਲੇਆਮ ਸੀ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨਿੱਜੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 82, ਇਸ ਲਈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 9 ਅਤੇ 13)

ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

THB ਚਲਪਈ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਵਕੀਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵੱਲੋਂ 17 ਮਾਰਚ, 1998 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 68, 1997 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਲੱਖ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 18 ਮਾਰਚ, 1997 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਵਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇ 14 ਮਾਰਚ 1984 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ 15 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ

ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

11 ਅਗਸਤ, 1988 ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ *ਰਾਹੀਂ*, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।

(5) ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

(6) ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਸੀ। ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਖੋਜ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।

(7) ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਵੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਖੋਜ ਕਿਵੇਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਕਤ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1855 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤੀ ਘਾਤਕ ਹਾਦਸੇ ਐਕਟ, 1855 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਰੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਘਾਤਕ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮੁੱਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਫਿਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਤਲੇਆਮ ਸੀ, ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਤਮ ਐਕਟੀਵ ਪਰਸਨਲ ਇਜ਼ ਮੇਰੀਟਰ ਕਮ

ਪਰਸਨਲ ਹੈ (ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਕਰ ਬਨਾਮ ਬੋਲਟਨ (1). ਇਸ ਅਧਿਕਤਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਘਾਤਕ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਐਕਟ 1855 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ।

(11) ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਸੁਪਰੀਮ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਪੀਏ ਤੰਦੋਲਕਰ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਹੋਰ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

ਵਿਨਫੀਲਡ ਦੇ "ਲਾਅ ਆਫ ਟਾਰਟ" (ਅੱਠਵੀਂ ਐਡ., ਪੀ. 603-605) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, "ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਿਆ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੋਰਟਰ-ਕਮ-ਪਰਸੋਨਾ ਹੈ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਮ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਢ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਰਧ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜੁਰਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ "ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਪੇ" ਸੀ, ਇਸ ਅਧਿਕਤਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਮੈਕਸਿਮ, ਇਸਦੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਨਫੀਲਡ ਦੁਆਰਾ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ "ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੜਕੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ"। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਟੇਰਟ ਫੈਸਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ, ਭਰਮਾਉਣ, ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ।

(12) ਐਕਟ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਰਥਾਤ 'ਘਾਤਕ ਐਕਸੀਡੈਂਟਸ ਐਕਟ' ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਉਪਾਅ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(13) ਮੁਦਈ ਦਾ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨਿੱਜੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ

(1) (1808) 1 ਕੈਪ 493

(2) 1973 (1) SCC 602

ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਾਤਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੱਟ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ

ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਘਾਤਕ ਹਾਦਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਟ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਨਿਰਭਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨਿੱਜੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1855 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰਕ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਘਾਤਕ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1863 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) I, the I, ਇਸਲਈ, ਇਸ 3 ਅਪੀਲ 1 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਰਿਟਿਅਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ.ਜੇ
ਮੈਸਰਜ਼ ਕਿਰਨ ਹਾਊਸ (ਕੋਟੀਐਚ) ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, — ਜਵਾਬਦਾਰ।

1999 ਦਾ CWP 1820

10 ਫਰਵਰੀ, 1999

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 14, 246 ਅਤੇ 249—ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ — ਕੀ ਸੰਸਦ ਕੋਲ
ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ— ਕੀ ਭੇਦਭਾਵ ਭਰਿਆ ਹੈ।